

To: (10)(2e) (10)(2e) (10)(2e) @minvws.nl
From: (10)(2e)
Sent: Mon 3/9/2020 2:49:07 PM
Subject: FW: afgelasten evenementen

Verzonden met BlackBerry Work
 (www.blackberry.com)

Van: (10)(2e) <(10)(2e)@minvws.nl>
Datum: maandag 09 mrt. 2020 10:31 AM
Aan: (10)(2e) <(10)(2e)@minvws.nl>
Kopie: Dienstpostbus DCC-VWS <DCC@minvws.nl>, (10)(2e) <(10)(2e)@minvws.nl>
Onderwerp: RE: afgelasten evenementen

Hoi (10)(2e)

Voor alle duidelijkheid nog het volgende als het gaat om de bekostiging van overheidswege.

De Wpg kent mogelijkheden om terreinen en gebouwen te sluiten, maar die zijn beperkt (op enigerlei wijze gerelateerd aan een besmetting). Als het gaat om afgelasten van evenementen zijn er dus maar beperkte mogelijkheden o.g.v. de Wpg. Het komt al snel neer op toepassing van de Gemeentewet. Die route verloopt via de minister JenV.

De vergoedingsregeling in de Wpg ziet enkel op maatregelen die in Wpg kader worden genomen. Als evenementen op grond van OOV overwegingen worden afgelast, ontstaat er dus een andere situatie. Ik heb (10)(2e) van JenV gevraagd te bezien of hij weet hoe we hierover in de tijd van de Mex.griep hebben geoordeeld. Waarschijnlijk komt het (grotendeels) neer op ondernemingsrisico. Wordt vervolgd.

Groet,
 (10)(2e)

Van: (10)(2e)
Verzonden: maandag 9 maart 2020 09:09
Aan: (10)(2e) <(10)(2e)@minvws.nl>
CC: Dienstpostbus DCC-VWS <DCC@minvws.nl>; (10)(2e) <(10)(2e)@minvws.nl>
Onderwerp: RE: afgelasten evenementen

Hoi (10)(2e)

Ten eerste kan de burgemeester dit besluit niet meer nemen, maar dient de voorzitter veiligheidsregio dit te doen (er is een crisis dus treedt artikel 39 Wet veiligheidsregio in werking).

De minister MZ (en minister JenV voor OOV) heeft de bestuurlijke leiding en kan V.veiligheidsregio opdragen besluiten hiertoe te nemen maar ook opdragen dit niet te doen.

Nu is het nog een zaak van de witte kolom (geen bestuurlijke maatregelen).

- Als iemand zelfstandig annuleert, zijn de kosten voor hem
- Als iemand een advies van het RIVM opvolgt, idem dito
- Als V.veiligheidsregio een besluit neemt (aangenomen dat die ruimte er is gelaten door minister MZ), dragen gemeenten de kosten.
- Als VWS opdraagt V.veiligheidsregio deze besluiten te nemen, zijn deze kosten initieel ook voor de gemeenten. Echter er is een regeling in artikel 62 Wpg dat dan een financieel beroep door gemeenten kan worden gedaan op VWS. Er is dan o.o. wel een verplichting om uit te keren. Zie hieronder verder voor uitwerking.

Groet,
 (10)(2e)

Als de minister de voorzitter van de veiligheidsregio's opdraagt bepaalde maatregelen te treffen, kan o.g.v. artikel 62 Wpg kan evenwel een financieel beroep worden gedaan op VWS. De Mvt vermeld hierover: "Vooraf is niet aan te geven welke kosten

hiermee gepaard zullen gaan. Deze kunnen aanzienlijk zijn. Afhankelijk van de omstandigheden van het geval kan het dan in de rede liggen dat de kosten mede of geheel door het Rijk worden gedragen. Met het oog op artikel 2 van de Financiële-verhoudingswet zal in zo'n geval met de desbetreffende gemeente(n) in overleg worden getreden over de afwikkeling van de kosten en de eventuele wijze van bekostiging."

Hierover zijn nog nadere bepalingen gesteld in het Besluit publieke gezondheid (zie hieronder de artikelen 15 en 16).

Hopelijk heb je hier voldoende aan.

Artikel 15

- 1 Onze Minister verleent op aanvraag van het college van burgemeester en wethouders een bijdrage in de kosten die voor de gemeente voortvloeien uit het door de voorzitter van de veiligheidsregio dan wel de burgemeester uitvoeren van de door Onze Minister opgedragen maatregelen, bedoeld in artikel 62, eerste lid, van de wet.
- 2 De bijdrage wordt vastgesteld op grond van de kosten die voortvloeien uit het daadwerkelijk treffen van de maatregelen en de gevolgen daarvan, verminderd met:
 - o a. de kosten waarvoor de gemeente uit andere hoofde een bijdrage heeft verkregen of kan verkrijgen,
 - o b. de kosten die een gemeente in rekening brengt of kan brengen.
- 3 Geen bijdrage wordt toegekend, indien de kosten, bedoeld in het tweede lid, € 45.000 of minder bedragen.

Artikel 16

- 1 De aanvraag, bedoeld in artikel 15, eerste lid, wordt uiterlijk twaalf maanden na het einde van het treffen van de maatregelen ingediend.
- 2 In afwijking van het eerste lid wordt, indien de maatregelen onafgebroken gedurende één jaar worden getroffen, de aanvraag uiterlijk twaalf maanden na het verstrijken van dat jaar ingediend.
- 3 De aanvraag gaat vergezeld van een opgave van de kosten, welke is voorzien van bewijsstukken. Kosten waarvan de hoogte nog niet kan worden vastgesteld, worden geraamd.
- 4 Onze Minister beslist binnen zes maanden na indiening van de aanvraag.
- 5 Op verzoek van de aanvrager kan Onze Minister een voorschot verlenen op de bijdrage, bedoeld in artikel 15, eerste lid. Een verzoek daartoe gaat vergezeld van een voorlopige opgave van de kosten.
- 6 Onze Minister kan de vaststelling van een bijdrage intrekken of ten nadele van de ontvanger wijzigen:
 - o a. op grond van feiten of omstandigheden waarvan Onze Minister bij de vaststelling van de bijdrage redelijkerwijze niet op de hoogte kon zijn en op grond waarvan de bijdrage lager zou zijn vastgesteld, of
 - o b. indien de vaststelling van de bijdrage onjuist was en de ontvanger dit wist of behoorde te weten.

Van: (10)(2e) <(10)(2e)@minvws.nl>

Verzonden: zondag 8 maart 2020 19:49

Aan: (10)(2e) <(10)(2e)@minvws.nl>

CC: _Dienstpostbus DCC-VWS <DCC@minvws.nl>; (10)(2e) <(10)(2e)@minvws.nl>

Onderwerp: afgelasten evenementen

Ha (10)(2e)

Als er evenementen moeten worden afgelast ikv Corona, hoe zit het dan met de financiële consequenties en schadeclaims?

- Als een burgemeester het besluit neemt
- Als een voorzitter VR het besluit neemt
- Als VWS het besluit neemt
- Als het RIVM adviseert om een evenement af te lassen/ een landelijk advies geeft om af te gelasten
- Nog andere variaties mogelijk (behalve dat een organisator dat zelf doet, maar dan zijn de gevolgen voor hem denk ik?)

Dank alvast!

Groeten, (10)(2e)

(10)(2e)
 (10)(2e) Crisisbeheersing | Departementaal Crisiscentrum VWS |
 Directie Publieke Gezondheid | Afdeling Crisisbeheersing en Infectieziekten |
 M (10)(2e) | E (10)(2e)@minvws.nl |

Van: (10)(2e) <(10)(2e)@casema.nl>

Verzonden: zondag 8 maart 2020 13:43

Aan: (10)(2e) <(10)(2e)@minvws.nl>

CC: (10)(2e) <(10)(2e)@minvws.nl>; (10)(2e) <(10)(2e)@minvws.nl>

Onderwerp: enkele passages uit de memorie van toelichting

Hoi,

Ik heb snel geprobeerd of je op basis van de memorie van toelichting kunt beredeneren dat VWS de kosten (deels) moet vergoeden die de voorzitters veiligheidsregio's moeten maken om evenementen af te gelasten. Wordt echter niet iets specifiek over evenementen gezegd in de memorie van toelichting (of ik heb het in ieder geval niet kunnen vinden).

Wel staat er: gemeente draagt kosten van maatregelen die zij oplegt (bij de introductie van de Wpg was de Wet veiligheidsregio's nog niet vastgesteld, dus het gaat in de memorie vooral over gemeenten en burgemeesters, terwijl voor A-ziekten geregeld is dat de voorzitter veiligheidsregio die bevoegdheden overneemt).

Wel is er een financiële regeling voor gemeenten waarmee ze een beroep kunnen doen op financiële ondersteuning door het Rijk indien de minister van VWS gebruik maakt van de bevoegdheid om de burgemeester te verplichten om maatregelen te treffen. Het gaat hier niet om een verplichting door VWS, maar als het logischerwijs volgt uit adviezen van het RIVM, schat ik in dat VWS zulke verzoeken serieus zou moeten overwegen.

Morgen inderdaad maar advies vragen van ^(10/20)

Passages

Taak voor de burgemeester

De burgemeester blijft met dit voorstel een cruciale rol vervullen bij de infectieziektebestrijding. Zoals al in hoofdstuk 3.2 gesteld, past dit goed bij de taken en bevoegdheden die de burgemeester heeft op grond van de Gemeentewet. Op grond van artikel 172 van de Gemeentewet is de burgemeester belast met de handhaving van de openbare orde en kan hij bij verstoring daarvan, of ernstige vrees daarvoor, de bevelen geven die hij noodzakelijk acht voor de handhaving ervan. Op grond van artikel 175 van de Gemeentewet kan de burgemeester in geval van een oproerige beweging, van andere ernstige wanordelijkheden of van rampen of zware ongevallen, of een ernstige vrees daarvoor, alle bevelen geven die hij ter handhaving van de openbare orde of ter beperking van gevaar nodig acht.

In dit voorstel krijgt de burgemeester ook formeel een taak bij de infectieziektebestrijding. Deze is beperkt tot enerzijds het geven van leiding aan de bestrijding van een epidemie van een infectieziekte, en anderzijds het ook los van een epidemie toepassen van maatregelen die ingrijpen in de vrijheden van burgers. Die taak en de daarmee gepaard gaande, op grond van de Infectieziektenwet en Quarantainewet al bestaande en met dit voorstel uit te breiden bevoegdheden, zijn complementair aan de eerder genoemde taken en bevoegdheden op grond van de Gemeentewet. Er zijn immers veel situaties die onder de taak en bevoegdheden van de burgemeester voor de infectieziektebestrijding vallen waarin nog geen sprake is van een (dreigende) ernstige wanordelijkheden of van een (dreigende) verstoring van de openbare orde, maar waarin toch dwingend moet kunnen worden opgetreden. Juist indien zo'n optreden achterwege zou blijven vanwege onvoldoende toegekende bevoegdheden, zou erger kunnen ontstaan. Zelfs al zou een infectieziektecrisis een dusdanige vorm hebben dat sprake is van een (dreigende) ernstige wanordelijkheden of van een (dreigende) verstoring van de openbare orde in de zin van de artikelen 172 en 175 van de Gemeentewet, dan nog kan specifiek optreden, zoals het nemen van isolatie- of quarantainemaatregelen, beter op basis van daartoe toegesneden regelgeving geschieden. Specifieke regelgeving ten aanzien van de infectieziektebestrijding waarborgt immers zowel de onmisbare medisch-epidemiologische advisering en deskundige uitvoering, als de rechtszekerheid bij de burgers bij soms zeer ingrijpende maatregelen. Het optreden van de burgemeester op grond van met name de Gemeentewet ter handhaving van de openbare orde, zal wel nodig zijn indien maatregelen ter voorkoming of ter bestrijding van een infectieziektecrisis de inzet van de sterke arm vereisen. Een dergelijk optreden zal naar verwachting al snel aan de orde komen bij ingrijpende maatregelen zoals quarantaine.

Door het (ook formeel) toekennen van een taak bij de infectieziektebestrijding aan de burgemeester kan de verhouding tussen burgemeester en Minister van Volksgezondheid, Welzijn en Sport goed worden weergegeven. Aldus heeft de burgemeester een omschreven zelfstandige verantwoordelijkheid met bijbehorende bevoegdheden. De minister kan de burgemeester, in bepaalde hieronder omschreven gevallen, opdracht geven om maatregelen toe te passen waarvoor de burgemeester dus ook zelfstandig verantwoordelijk en bevoegd is. Deze taak en bevoegdheid van de minister beperkt die zelfstandige taak en bevoegdheid van de burgemeester. De burgemeester kan dan alleen in dat kader optreden voor zover hij binnen de grenzen blijft die de minister hem stelt. Overigens zal in de situatie dat de minister de burgemeester

opdraagt bepaalde maatregelen te treffen er altijd nog ruimte (dienen te) zijn voor de burgemeester om nadere op de individuele omstandigheden toegesneden uitvoeringsbeslissingen te nemen.

Taak voor de minister van Volksgezondheid, Welzijn en Sport

De minister wordt met dit voorstel in bepaalde situaties verantwoordelijk voor de aansturing van de infectieziektebestrijding. Deze verantwoordelijkheid beperkt zich tot een aantal nauw omschreven situaties, waarbij altijd eenheid van beleid is gewenst.

...

Op de tweede plaats gaat het om de bestrijding van een uitbraak van een infectieziekte behorend tot groep A of bij een directe dreiging van zo'n uitbraak. De minister krijgt dan de verantwoordelijkheid om de leiding van de burgemeester over te nemen, en dus de centrale leiding te nemen, bij de bestrijding van deze infectieziekte of bij de directe voorbereiding op de bestrijding. Dat de minister de leiding overneemt houdt niet in dat de burgemeester geen verantwoordelijkheid meer zal dragen voor de bestrijding. Het wordt dan een gezamenlijke verantwoordelijkheid van burgemeester en minister, maar de verantwoordelijkheid van de burgemeester wordt dan beperkt door de opdrachten die de minister geeft. Het gaat in deze situatie ook om de directe voorbereiding van deze bestrijding, bijvoorbeeld indien er een reëel gevaar is dat een dergelijke uitbraak zich hier op korte termijn gaat voordoen, omdat de ziekte elders op de wereld al is uitgebroken.

...

Indien de minister de centrale leiding heeft, kan deze de burgemeester opdragen maatregelen toe te passen. Daarbij kan het gaan om de maatregelen uit hoofdstuk V van dit voorstel, zoals het nemen van quarantaine- of ontsmettingsmaatregelen, maar het kan ook gaan om maatregelen die voor de burger geen bindend karakter hebben. De maatregelen kunnen betrekking hebben op de plaatsen van binnenkomst, maar vanzelfsprekend ook op de rest van Nederland.

Samenhang met de veiligheidsregio's

De voorgenomen Wet veiligheidsregio's beoogt onder meer om de rampenbestrijding en de crisisbeheersing op regionaal niveau te integreren. Onder crisisbeheersing wordt in die wet verstaan het geheel van (voorbereidende) maatregelen dat wordt getroffen ter handhaving van de openbare orde, zonedig in samenhang, dus ter ondersteuning, van de maatregelen die op grond van enige andere wet worden getroffen ter zake van een crisis. Een crisis in de zin van de Wet veiligheidsregio's is een situatie waarin een vitaal belang van de samenleving is aangetast of dreigt te worden aangetast. Een infectieziektecrisis kan dus ook een crisis zijn in de zin van de Wet veiligheidsregio's. Indien zo dan zal er op het punt van de ondersteuning door maatregelen van openbare orde van de andere (voorbereidende) maatregelen ter bestrijding van infectieziektecrisis op het niveau van de veiligheidsregio('s) gecoördineerd worden opgetreden.

Financiële gevolgen

Het uitgangspunt van Infectieziektenwet blijft ook gelden. De gemeente dient de kosten te dragen van de door haar opgelegde maatregelen. Dat blijft ook zo indien de gemeente besluit om een tegemoetkoming te betalen aan degenen die tengevolge van de maatregelen inkomsten mislopen. De ratio daarachter blijft onverminderd dat onzekerheid over de kostentoedeling het nemen van maatregelen niet in de weg dient te staan. De uitzondering op bovengenoemd uitgangspunt blijft ook bestaan: de gemeente blijft de publiekrechtelijke bevoegdheid behouden om de kosten verbonden aan de maatregelen te verhalen op de persoon ten aanzien van wie de maatregel is getroffen. Ook de ratio daarachter blijft immers onverminderd gelden: iemand die zich opzettelijk onttrekt aan maatregelen waardoor een volksgezondheidsrisico ontstaat of die op dat punt grove nalatigheid is te verwijten, dient hiervoor te kunnen worden aangesproken. De verhaalsbevoegdheid dient te worden uitgeoefend met inachtneming van de eisen van redelijkheid en billijkheid.

Ten tweede is in dit voorstel bepaald dat de gemeente een beroep kan doen op financiële ondersteuning door het Rijk indien de minister van Volksgezondheid, Welzijn en Sport gebruik maakt van de bevoegdheid om de burgemeester te verplichten om maatregelen te treffen. De minister kan en zal van deze bevoegdheid alleen gebruik maken in zeer bijzondere situaties, zoals bij een uitbraak van een infectieziekte behorend tot groep A of bij een aanbeveling van de

WHO. Vooraf is niet aan te geven welke kosten hiermee gepaard zullen gaan. Deze kunnen aanzienlijk zijn. Afhankelijk van de omstandigheden van het geval kan het dan in de rede liggen dat de kosten mede of geheel door het Rijk worden gedragen. Met het oog op artikel 2 van de Financiële-verhoudingswet zal in zo'n geval met de desbetreffende gemeente(n) in overleg worden getreden over de afwikkeling van de kosten en de eventuele wijze van bekostiging.